

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา
ว่าด้วย การจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา
พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการเห็นสมควรให้ออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา ว่าด้วย การจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา เพื่อให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยามีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลตามเป้าหมาย จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ และมาตรา ๓๙ แห่ง พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยพะเยา พ.ศ. ๒๕๕๓ สภามหาวิทยาลัยพะเยาในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา ว่าด้วย การจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยพะเยา

“โรงเรียนสาธิต” หมายความว่า โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการอำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา

“คณะกรรมการประจำ” หมายความว่า คณะกรรมการประจำโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยพะเยา

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา

“อาจารย์” หมายความว่า อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา

“อาจารย์ประจำหอพัก” หมายความว่า อาจารย์ประจำหอพักโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา

“นักเรียน” หมายความว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด และให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

การศึกษา

ข้อ ๕ โรงเรียนสาธิต จัดการศึกษา ดังนี้

๕.๑ การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓) และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ - ๖)

๕.๒ หลักสูตรให้เป็นไปตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๕⁵¹ ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยสร้างจุดเน้นทางศิลปวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศโดยเน้นภาษาอังกฤษ

ศิลปะ วิทยาศาสตร์

ข้อ ๖ ระบบการศึกษา

๖.๑ จัดระบบการศึกษาเป็น ๒ ภาคเรียนต่อปีการศึกษา แต่ละภาคเรียนมีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑๘ สัปดาห์

๖.๒ ใช้ระบบหน่วยกิต ในการดำเนินการศึกษา จำนวนหน่วยกิตใช้แสดงถึงปริมาณการศึกษาของแต่ละรายวิชา

๖.๓ การกำหนดค่าของหน่วยกิตให้เป็นไปตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ

๖.๔ รายวิชาหนึ่ง ๆ มีรหัสรายวิชาและชื่อรายวิชากำกับไว้

๖.๕ การกำหนดรหัสรายวิชาประกอบด้วย ตัวอักษร และตัวเลข จำนวน ๖ หลัก

๖.๕.๑ หลักที่ ๑ เป็น รหัสตัวอักษรแสดงกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งกำหนดรหัสตัวอักษรแสดงกลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

ท หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ค หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ว หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

ส หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและ

วัฒนธรรม

พ หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ศ หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ง หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

อ หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

๖.๕.๒ หลักที่ ๒ เป็น รหัสตัวเลขแสดงระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย สะท้อนระดับความรู้และทักษะในรายวิชาที่กำหนดไว้ ดังนี้

สัญลักษณ์เลข ๒ หมายถึง รายวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

สัญลักษณ์เลข ๓ หมายถึง รายวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

๖.๕.๓ หลักที่ ๓ เป็น รหัสตัวเลขแสดงปีที่เรียนของรายวิชา ซึ่งสะท้อนระดับความรู้ และทักษะในรายวิชาที่กำหนดไว้ในแต่ละปี ดังนี้

สัญลักษณ์เลข ๐ หมายถึง รายวิชาที่ไม่กำหนดปีที่เรียน

สัญลักษณ์เลข ๑ หมายถึง รายวิชาที่เรียนปีที่ ๑ ของระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

สัญลักษณ์เลข ๒ หมายถึง รายวิชาที่เรียนปีที่ ๒ ของระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

สัญลักษณ์เลข ๓ หมายถึง รายวิชาที่เรียนปีที่ ๓ ของระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

๖.๕.๔ หลักที่ ๔ เป็นรหัสตัวเลขแสดงประเภทของรายวิชา ดังนี้

สัญลักษณ์เลข ๑ หมายถึง รายวิชาพื้นฐาน

สัญลักษณ์เลข ๒ หมายถึง รายวิชาเพิ่มเติม

๖.๕.๕ หลักที่ ๕ และ ๖ เป็น รหัสตัวเลขแสดงลำดับของรายวิชาแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ในปี/ระดับการศึกษาเดียวกัน ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนตั้งแต่ ๐๑-๙๙ ดังนี้

รายวิชาที่กำหนดปีที่เรียน ให้นำรหัสหลักที่ ๕-๖ ต่อเนื่องในปีเดียวกัน หากจัดรายวิชาเป็นรายภาค ให้กำหนดเรียงลำดับรายวิชาในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกันให้เสร็จสิ้นในภาคเรียนแรกก่อนแล้วจึงกำหนดต่อในภาคเรียนที่สอง

รายวิชาที่ไม่กำหนดปีที่เรียน ให้นำรหัสหลักที่ ๕-๖ ต่อเนื่องในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้ ในรายวิชาเพิ่มเติมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้กำหนดรหัสวิชาเป็นช่วงลำดับ ดังนี้

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

ลำดับที่ ๐๑-๑๙ หมายถึง รายวิชากลุ่มฟิสิกส์

ลำดับที่ ๒๑-๓๙ หมายถึง รายวิชากลุ่มเคมี

ลำดับที่ ๔๑-๕๙ หมายถึง รายวิชากลุ่มชีววิทยา

ลำดับที่ ๖๑-๗๙ หมายถึง รายวิชากลุ่มโลกและอวกาศ

ลำดับที่ ๘๑-๙๙ หมายถึง รายวิชากลุ่มวิทยาศาสตร์อื่น ๆ

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศาสตร์ ศาสนาและวัฒนธรรม

ลำดับที่ ๐๑-๑๙ หมายถึง รายวิชากลุ่มศาสนา

ลำดับที่ ๒๑-๓๙ หมายถึง รายวิชากลุ่มหน้าที่พลเมือง

ลำดับที่ ๔๑-๕๙ หมายถึง รายวิชากลุ่มเศรษฐศาสตร์

ลำดับที่ ๖๑-๗๙ หมายถึง รายวิชากลุ่มประวัติศาสตร์

ลำดับที่ ๘๑-๙๙ หมายถึง รายวิชากลุ่มภูมิศาสตร์

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

ลำดับที่ ๐๑-๑๙ หมายถึง รายวิชากลุ่มการดำรงชีพและครอบครัว

ลำดับที่ ๒๑-๓๙ หมายถึง รายวิชากลุ่มการออกแบบและเทคโนโลยี

ลำดับที่ ๔๑-๕๙ หมายถึง รายวิชากลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ลำดับที่ ๖๑-๙๙ หมายถึง รายวิชากลุ่มการอาชีพ

๖.๖ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แบ่งเป็น ๓ ลักษณะ คือ กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ โดยกำหนดรายละเอียดดังนี้

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ ปีละ ๑๒๐ ชั่วโมง และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ จำนวน ๓๖๐ ชั่วโมง สำหรับปฏิบัติกิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียนและกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ สำหรับกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ให้กำหนดเวลาสำหรับปฏิบัติกิจกรรมดังนี้

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รวม ๓ ปี จำนวน ๔๕ ชั่วโมง

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รวม ๓ ปี จำนวน ๖๐ ชั่วโมง

๖.๗ โครงสร้างเวลาเรียน และเกณฑ์การ~~วัดผล~~การศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่โรงเรียนสาธิตกำหนด

๓๐/๖

ข้อ ๗ การวัดผลและการประเมินผลการศึกษา

๗.๑ จัดให้มีการวัดผลการศึกษาภาคเรียนไม่น้อยกว่า ๑ ครั้ง

๗.๒ นักเรียนต้องมีเวลาเรียนแต่ละรายวิชาไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด จึงจะมีสิทธิ์ได้รับการวัดผลและการประเมินผลในรายวิชานั้น ผู้ไม่มีสิทธิ์ได้รับการวัดผล จะได้รับผลการเรียนระดับชั้น ๐ หรือตัวอักษร I (ร) เว้นแต่นักเรียนมีเวลาเรียนเกินร้อยละ ๖๐ แต่ไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ให้อาจารย์ในวิชานั้นจัดชั่วโมงเรียนเพิ่มเติมจนครบตามที่กำหนดแล้วแจ้งให้มีการวัดผลเป็นกรณีพิเศษ

๗.๓ ใช้สัญลักษณ์และค่าระดับชั้นในการวัดผลและประเมินผลรายวิชา โดยกำหนดเป็นระดับผลการเรียนรู้ ดังนี้

คะแนนรวม	ค่าระดับชั้น	การแปลผล
๘๐-๑๐๐	๔.๐๐	ดีเยี่ยม
๗๕-๗๙	๓.๕๐	ดีมาก
๗๐-๗๔	๓.๐๐	ดี
๖๕-๖๙	๒.๕๐	ดีพอใช้
๖๐-๖๔	๒.๐๐	พอใช้
๕๕-๕๙	๑.๕๐	อ่อน
๕๐-๕๔	๑.๐๐	อ่อนมาก
๐-๔๙	๐.๐๐	ต่ำกว่าเกณฑ์

๗.๕ ใช้สัญลักษณ์ S (ผ) และ U (มผ) เฉพาะบางรายวิชาหรือกิจกรรมที่โรงเรียนสาธิตกำหนดและประเมินผลด้วยสัญลักษณ์ S (ผ) และ U (มผ) ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
S/ผ	ผ่าน
U/มผ	ไม่ผ่าน

๗.๕ ใช้สัญลักษณ์ I (ร) เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงว่านักเรียนไม่เข้ารับการวัดผลในรายวิชานั้นให้เสร็จสมบูรณ์ได้ โดยมีหลักฐานแสดงว่ามีเหตุสุดวิสัยบางประการและเมื่อนักเรียนปฏิบัติงานเพิ่มเติมจนครบตามส่วนที่ขาดไปแล้ว จึงให้เข้ารับการวัดผลและการประเมินผลรายวิชานั้น โดยกำหนดเป็นระดับผลการเรียนรู้ตามข้อ ๗.๓

๗.๖ รายวิชาใดที่นักเรียนได้ระดับชั้น ๐ นักเรียนต้องมีการสอบซ่อมในวิชานั้น และจะได้ค่าระดับชั้นไม่เกิน ๑.๐๐

๗.๗ กรณีที่นักเรียนเรียนวิชาใดวิชาหนึ่งมากกว่าหนึ่งครั้ง โรงเรียนสาธิตจะคำนวณค่าระดับชั้นที่นักเรียนลงทะเบียนครั้งสุดท้ายเพียงครั้งเดียว

ข้อ ๘ การคำนวณผลการเรียนเฉลี่ย (Grade Point Average) แบ่งออกได้เป็น ดังนี้

๘.๑ ผลการเรียนเฉลี่ยรายภาค(GPA) คือ ผลรวมของผลคูณของหน่วยกิตรายวิชา กับระดับผลการเรียนที่นักเรียนได้รับในแต่ละรายวิชาในภาคเรียนนั้นหารด้วยผลรวมของจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่เรียนในภาคเรียนนั้น

๘.๒ ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX) คือ ผลรวมของผลคูณของหน่วยกิตรายวิชา กับระดับผลการเรียนที่นักเรียนได้รับในแต่ละรายวิชาที่เรียนมาทั้งหมดหารด้วยผลรวมของจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่เรียนมาทั้งหมด

๘.๓ ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPAX กลุ่มสาระการเรียนรู้) คือ ผลรวมของผลคูณของรายวิชาของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้กับระดับผลการเรียนที่นักเรียนได้รับในแต่ละรายวิชาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เรียนมาทั้งหมดหารด้วยผลรวมของจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เรียนมาทั้งหมด

ข้อ ๙ การสำเร็จการศึกษา

นักเรียนสำเร็จการศึกษาได้ ๒ ระดับ คือ สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เป็นการสำเร็จการศึกษาภาคบังคับ และสำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เป็นการสำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยที่คณะกรรมการจะเป็นผู้พิจารณาอนุมัติการสำเร็จการศึกษาเมื่อนักเรียนผ่านการศึกษาแต่ละระดับตามเกณฑ์ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและเกณฑ์ที่ทางโรงเรียนสาธิตกำหนดดังนี้

๙.๑ เกณฑ์มาตรฐานการเรียนรู้ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓) เพื่อสำเร็จการศึกษาภาคบังคับ ๕ ประการ คือ

๙.๑.๑ นักเรียนต้องเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง ๘ กลุ่ม และได้หน่วยกิตครบตามหลักสูตร และได้รับการประเมินผลการเรียนตามเกณฑ์ที่โรงเรียนสาธิตกำหนด

๙.๑.๒ นักเรียนต้องผ่านการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนได้ตามเกณฑ์ที่โรงเรียนสาธิตกำหนด

๙.๑.๓ นักเรียนต้องผ่านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเกณฑ์ที่โรงเรียนสาธิตกำหนด

๙.๑.๔ นักเรียนต้องผ่านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและผ่านเกณฑ์การประเมินที่โรงเรียนสาธิตกำหนด

๙.๑.๕ ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจะต้องไม่น้อยกว่า ๑.๐๐ และต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชาไม่เป็น ๐ จึงจะถือว่าสำเร็จการศึกษาในระดับชั้นปีนั้น ๆ

๙.๒ เกณฑ์มาตรฐานการเรียนรู้ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖) เพื่อสำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๕ ประการ คือ

๙.๒.๑ นักเรียนต้องเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง ๘ กลุ่ม และได้หน่วยกิตครบตามหลักสูตร และได้รับการประเมินผลการเรียนตามเกณฑ์ที่โรงเรียนสาธิตกำหนด

๙.๒.๒ นักเรียนต้องผ่านการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนได้ตามเกณฑ์ที่โรงเรียนสาธิตกำหนด

๙.๒.๓ นักเรียนต้องผ่านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเกณฑ์ที่
โรงเรียนสาธิตกำหนด

๙.๒.๔ นักเรียนต้องผ่านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและผ่านเกณฑ์การประเมินที่
โรงเรียนสาธิตกำหนด

๙.๒.๕ ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอน
ปลาย จะต้องไม่น้อยกว่า ๑.๐๐ และต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชาไม่เป็น ๐ จึงจะถือว่า
สำเร็จการศึกษาในระดับชั้นปีนั้น ๆ

ข้อ ๑๐ การศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๔ นักเรียนจะต้องมีคุณลักษณะตามเกณฑ์
ดังต่อไปนี้

๑๐.๑ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ถึงปีที่ ๓

๑๐.๑.๑ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ต้องได้ไม่น้อยกว่า ๒.๒๕

๑๐.๑.๒ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยในแต่ละสาระวิชาพื้นฐานต้องได้

ไม่น้อยกว่า ๒.๐๐

๑๐.๒ ผ่านการประเมินคุณสมบัตินี้ ดังต่อไปนี้

๑๐.๒.๑ ความสามารถในการอ่าน ทักษะการคิด ทักษะการเขียน และทักษะ
การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตามเกณฑ์ที่โรงเรียนสาธิตกำหนด

๑๐.๒.๒ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามเกณฑ์ที่โรงเรียนสาธิตกำหนด

๑๐.๒.๓ เข้าร่วมกิจกรรม การอบรม ศิลปะ ดนตรี กีฬา ฯลฯ ตามที่โรงเรียนสาธิตกำหนด

ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๑๐.๓ การประพฤติตนปฏิบัติตามระเบียบวินัย โดยมีคะแนนความประพฤติเฉลี่ยตลอด
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

ข้อ ๑๑ การศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยให้นักเรียนสามารถเข้าศึกษาต่อ
ในคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยได้ร้อยละ ๕ ของจำนวนรับในแต่ละหลักสูตรและให้ทำเป็นประกาศ
ของมหาวิทยาลัย

หมวด ๒

เครื่องแต่งกายนักเรียน

ข้อ ๑๒ เครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

๑๒.๑ นักเรียนชาย

๑๒.๑.๑ เสื้อนักเรียน เป็น เสื้อเชิ้ตคอตั้ง ผ้าสีขาวไม่บางเกินไป ตัดตัวตรง ไม่รัดรูป ไม่มีเกล็ดด้านข้าง มีสabatอก ตลบออกด้านนอกกว้าง ๔ เซนติเมตร ผ่าอกตลอด ใช้กระดุมขาว กลมแบน ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่เกิน ๑ เซนติเมตร แขนสั้นเพียงศอก มีกระเป๋าทงอกซ้ายสูงประมาณ ราวนม กระเป๋ากว้าง ๘-๑๐ เซนติเมตร และยาว ๑๐-๑๕ เซนติเมตร หรือให้พอเหมาะกับขนาดเสื้อ และให้เก็บชายเสื้อไว้ในกางเกง

๑๒.๑.๒ กางเกงนักเรียน เป็น ผ้าสีอ่อนนาฬิกากรมท่าเข็ม มีก๊อบข้างหน้า ข้างละ ๒ ก๊อบ ขาสั้นเหนือเข้าพับลูกสะบ้าประมาณ ๕ เซนติเมตร ส่วนความกว้างของกางเกงเมื่อยืนตรง ห่างจากขา ๘ เซนติเมตร ตามขนาดของขา ปลายขาพับชายข้างในกว้าง ๕ เซนติเมตร ผ่าตรง ส่วนหน้า มีกระเป๋าทงอกตามตะเข็บข้างละ ๑ กระเป๋า ไม่มีกระเป๋าทงอกหลัง ขนาดพอดีตัว ไม่หลวมหรือคับเกินไป เวลาสวม ให้สอดชายเสื้อไว้ในกางเกง

๑๒.๑.๓ เครื่องหมายและชื่อ-สกุล เป็น ตราเครื่องหมายใช้เครื่องหมายเดียวกับ มหาวิทยาลัย ปักโดยใช้ด้ายไหมสีน้ำเงินบนเสื้อบริเวณอกขวา และปักชื่อ-สกุลด้วยด้ายไหมสีน้ำเงินบริเวณ อกซ้ายด้วยตัวอักษรทึบขนาดสูง ๐.๘ เซนติเมตร ปักดาวด้วยด้ายไหมสีน้ำเงินที่ปกเสื้อด้านซ้ายตามแนว กว้างของปกเสื้อจากด้านนอกเข้ามาด้านใน ตามระดับชั้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ๑ ให้ใช้ ดาว ๑ ดวง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ให้ใช้ดาว ๒ ดวง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ให้ใช้ ดาว ๓ ดวง

๑๒.๑.๔ เข็มขัดและหัวเข็มขัด เป็น เข็มขัดหนังสีดำ ขนาดกว้าง ๒.๕-๔ เซนติเมตร หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะเช่นเดียวกับหัวเข็มขัดของมหาวิทยาลัย

๑๒.๑.๕ รองเท้า เป็น รองเท้าหุ้มส้นสีดำล้วนชนิดผูกเชือก ขอบและตาไก่สำหรับ ร้อยเชือกต้องเป็นสีดำ

๑๒.๑.๖ ถุงเท้า เป็น ถุงเท้าสีขาวแบบนักเรียน ไม่มีแถบสีและลวดลายให้พับขอบ ไว้เหนือตาตุ่ม ห้ามใช้ถุงเท้าที่ทำด้วยลูกฟูกชนิดหนา

๑๒.๑.๗ กระเป๋า เป็น กระเป๋านักเรียนตามที่โรงเรียนสาธิตกำหนด

๑๒.๑.๘ ผม ให้ไว้ผมทรงสูง ด้านข้างและด้านหลังสูง ผมด้านบนยาวไม่เกิน ๔ เซนติเมตร และห้ามไว้จอน แสกกลาง ไว้หนวดไว้เครา ใส่น้ำมันหรือเจล แต่งสีผม หรือใช้วัสดุอื่นใดที่ ทำให้ผมผิดธรรมชาติ หรือตามที่โรงเรียนสาธิตกำหนด

๑๒.๑.๙ เล็บ ห้ามไว้เล็บยาวหรือทำสีเล็บที่ผิดไปจากธรรมชาติ

๑๒.๑.๑๐ เครื่องประดับ ไม่อนุญาตให้ใส่เครื่องประดับอื่นใด ยกเว้น นาฬิกาและสร้อยคอพระที่ทำด้วยเงินหรือแสดนเลส ส่วน วัสดุอื่นใดให้อยู่ในดุลยพินิจของโรงเรียนสาธิตจะอนุญาตเป็นกรณีไป

๑๒.๒ นักเรียนหญิง

๑๒.๒.๑ เสื้อนักเรียน เป็น ผ้าสีขาวเนื้อเรียบ ไม่มีลวดลายและหนาพอที่จะไม่เห็นเสื้อชั้นใน ห้ามใช้ผ้าแพร หรือผ้าไหม ตัดตัวตรง ไม่รัดรูป แขนสั้นเหนือข้อศอก ปลายชายตรง คอปกบัวแหลม ผ่าอกตลอด กระดุมสีขาว ๕ เม็ด มีกระเป๋าด้านล่าง ชาย-ขวา ช่างละ ๑ ใบ ยาวตลอดทั้งแถบด้านหน้า ชายเสื้อปล่อยตรงยาวคลุมขีปกระโปรง และต้องใส่เสื้อบังทรงสีขาว

๑๒.๒.๒ กระโปรง เป็น ผ้าสีกรมท่าเข้ม เนื้อผ้าเรียบไม่มีลวดลาย ห้ามใช้ผ้าแพรหรือผ้าไหม ด้านหน้าและด้านหลังทั้งขวาและซ้ายพับเป็นเกล็ดขวา ๓ เกล็ด ชาย ๓ เกล็ด ซ้อนกัน เกล็ดกว้าง ๒ เซนติเมตร ดีเกล็ดตายตัวลงมาจากขอบกระโปรง ๔-๖ เซนติเมตร เมื่อสวมให้ขอบกระโปรงอยู่ระดับเอว ปลายกระโปรงยาวต่ำกว่าเข่า ๕ เซนติเมตร

๑๒.๒.๓ โบว์ เครื่องหมายและชื่อ-สกุล ให้ผูกโบว์แบบสายไขว้ปลายตัดตรง ไม่เฉียงสีกรมท่าเข้มติดกระดุมโลหะสีเงินของมหาวิทยาลัย จำนวน ๑ เม็ด ปักตราเครื่องหมายมหาวิทยาลัยด้วยไหมสีน้ำเงินที่บริเวณอกขวาและปักชื่อ-สกุลด้วยไหมสีน้ำเงินบริเวณอกซ้ายตัวอักษรทึบ ขนาดสูง ๐.๘ เซนติเมตร ปักดาวด้วยไหมสีน้ำเงินที่ปักเสื่อด้านซ้ายตามแนวกว้างของปกเสื้อจากด้านนอกเข้ามาด้านใน ตามระดับชั้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ให้ใช้ดาว ๑ ดวง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ให้ใช้ดาว ๒ ดวง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ให้ใช้ดาว ๓ ดวง

๑๒.๒.๔ รองเท้า เป็น รองเท้านักเรียนสีดำ หัวมน หุ้มส้น มีสายรัดหลังเท้า ๑ สาย สูงไม่เกิน ๓ เซนติเมตร

๑๒.๒.๕ ถุงเท้า เป็น ถุงเท้าสีขาวแบบนักเรียน ไม่มีแถบสีและลวดลายให้พับขอบไว้เหนือตาตุ่ม ห้ามใช้ถุงเท้าที่ทำด้วยลูกฟูกชนิดหนา

๑๒.๒.๖ กระเป๋า เป็น กระเป๋านักเรียนตามที่โรงเรียนสาธิตกำหนด

๑๒.๒.๗ ผม ให้ไว้สีตามธรรมชาติเฉพาะบุคคล กำหนดให้ไว้ผมสั้นหรือยาวก็ได้ หากไว้ผมสั้นให้มีความยาวจากติ่งหูต้องไม่เกิน ๓ เซนติเมตร ปลายตรงเสมอกัน สำหรับผมยาวต้องมัดให้เรียบร้อย และผูกโบว์สีขาวเนื้อเรียบ ไม่มีลวดลาย ส่วนผมม้าให้มีความยาวไม่บังคิ้ว หรือตามที่โรงเรียนสาธิตกำหนด และห้ามทำทรงอื่นนอกเหนือจากนี้

๑๒.๒.๘ เล็บ ห้ามนักเรียนไว้เล็บยาวหรือทำสีเล็บที่ผิดไปจากธรรมชาติ

๑๒.๒.๙ เครื่องประดับ ไม่อนุญาตให้ใส่เครื่องประดับอื่นใด ยกเว้น นาฬิกาและสร้อยคอพระที่ทำด้วยเงินหรือแสดนเลส ส่วน วัสดุอื่นใดให้อยู่ในดุลยพินิจของโรงเรียนสาธิตจะอนุญาตเป็นกรณีไป

ข้อ ๑๓ เครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

๑๓.๑ นักเรียนชาย

๑๓.๑.๑ เสื้อนักเรียน เป็น เสื้อเชิ้ตคอตั้ง ผ้าสีขาวไม่บางเกินไป ตัดตัวตรง ไม่รัดรูป ไม่มีเกล็ดด้านข้าง มีสabayที่อก ตลบออกด้านนอกกว้าง ๔ เซนติเมตร ผ่าอกตลอด ใช้กระดุมขาว กลมแบน ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่เกิน ๑ เซนติเมตร แขนสั้นเพียงศอก มีกระเป๋าทงอกซ้ายสูงประมาณ ราวนม กระเป๋ากว้าง ๘-๑๐ เซนติเมตร และยาว ๑๐-๑๕ เซนติเมตร หรือให้พอเหมาะกับขนาดเสื้อ และให้เก็บชายเสื้อไว้ในกางเกง

๑๓.๑.๒ กางเกงนักเรียน เป็น ผ้าสีทาสีกรมท่าเข้ม มีก๊อบข้างหน้า ข้างละ ๒ ก๊อบ ขาสั้นเหนือเข่าพันลูกสะบ้าประมาณ ๕ เซนติเมตร ส่วนความกว้างของกางเกงเมื่อยืนตรงห่างจากขา ๘ เซนติเมตร ตามขนาดของขา ปลายขาพับชายข้างในกว้าง ๕ เซนติเมตร ผ่าตรง ส่วนหน้ามีกระเป๋าทงอกตามตะเข็บข้างละ ๑ กระเป๋า ไม่มีกระเป๋าทงอกหลัง ขนาดพอดีตัว ไม่หลวมหรือคับเกินไป เวลาสวมให้สอดชายเสื้อไว้ในกางเกง

๑๓.๑.๓ เข็มเครื่องหมายและชื่อ-สกุล ให้ติดเข็มเครื่องหมายมหาวิทยาลัย บริเวณอกด้านขวา และปักชื่อ-สกุลด้วยด้ายไหมสีน้ำเงิน ตัวทึบขนาดความสูง ๐.๘ เซนติเมตร บริเวณอกด้านขวา โดยให้เข็มเครื่องหมายมหาวิทยาลัยอยู่เหนือชื่อ-สกุล ปักดาวด้วยไหมสีน้ำเงินที่ปักเสื้อ ด้านซ้ายตามแนวกว้างของปกเสื้อจากด้านนอกเข้ามาด้านใน ตามระดับชั้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ให้ใช้ดาว ๑ ดวง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ให้ใช้ดาว ๒ ดวง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ให้ใช้ดาว ๓ ดวง

๑๓.๑.๔ เข็มขัดและหัวเข็มขัด เป็น เข็มขัดหนังสีดำ ขนาดกว้าง ๒.๕-๔ เซนติเมตร หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะเช่นเดียวกับหัวเข็มขัดของมหาวิทยาลัย

๑๓.๑.๕ รองเท้า เป็น รองเท้าหุ้มส้นสีดำล้นชนิดผูกเชือก ขอบและตาไก่สำหรับ ร้อยเชือกต้องเป็นสีดำ

๑๓.๑.๖ ถุงเท้า เป็น ถุงเท้าสีขาวแบบนักเรียน ไม่มีแถบสีและลวดลายให้พับขอบไว้เหนือตาตุ่ม ห้ามใช้ถุงเท้าที่ทำด้วยลูกฟูกชนิดหนา

๑๓.๑.๗ กระเป๋า เป็น กระเป๋านักเรียนตามที่โรงเรียนสาธิตกำหนด

๑๓.๑.๘ ผม ให้ไว้ผมทรงสูง ด้านข้างและด้านหลังสูง ผมด้านบนยาวไม่เกิน ๔ เซนติเมตร และห้ามไว้จอน แสกกลาง ไว้หนวดไว้เครา ใส่น้ำมันหรือเจล แต่งสีผม หรือใช้วัตถุอื่นใดที่ทำให้ผมผิดธรรมชาติ หรือตามที่โรงเรียนสาธิตกำหนด ส่วนนักเรียนที่เป็นนักศึกษาวิชาทหารให้ไว้ทรงผมตามที่กรมรักษาดินแดนกำหนด

๑๓.๑.๙ เล็บ ห้ามไว้เล็บยาวหรือทำสีเล็บที่ผิดไปจากธรรมชาติ

๑๓.๑.๑๐ เครื่องประดับ ไม่นอนุญาตให้ใส่เครื่องประดับอื่นใด ยกเว้น นาฬิกาและสร้อยคอพระที่ทำด้วยเงินหรือสแตนเลส ส่วน วัสดุอื่นใดให้อยู่ในดุลยพินิจของโรงเรียนสาธิตจะอนุญาตเป็นกรณีไป

๑๓.๒ นักเรียนหญิง

๑๓.๒.๑ เสื้อนักเรียน เป็น ผ้าสีขาวเนื้อเรียบ ไม่มีลวดลายและหนาพอที่จะไม่เห็นเสื้อชั้นใน ห้ามใช้ผ้าแพรหรือผ้าไหม ตัดตัวตรง ไม่รัดรูป แขนสั้นเหนือข้อศอก ปลายชายตรง คอปกบัวแหลม ผ่าอกตลอด ติดกระดุม โลหะสีเงินของมหาวิทยาลัย จำนวน ๔ เม็ด ความยาวพอเหมาะกับตัวเสื้อ ให้เก็บชายเสื้อไว้ในกระโปรง และต้องใส่เสื้อบั้งทรงสีขาว

๑๓.๒.๒ กระโปรง เป็น ผ้าสีกรมท่าเข้ม เนื้อผ้าเรียบไม่มีลวดลาย ห้ามใช้ผ้าแพรหรือผ้าไหม ด้านหน้าและด้านหลังทั้งขวาและซ้ายพับเป็นเกล็ดขวา ๓ เกล็ด ซ้าย ๓ เกล็ด ซ้อนกัน เกล็ดกว้าง ๒ เซนติเมตร ตีเกล็ดตายตัวลงมาจากขอบกระโปรง ๔-๖ เซนติเมตร เมื่อสวมให้ขอบกระโปรงอยู่ระดับเอว ปลายกระโปรงยาวต่ำกว่าเข่า ๕ เซนติเมตร

๑๓.๒.๓ โบว์ เครื่องหมายและชื่อ-สกุล ให้ผูกโบว์แบบสายไขว้ปลายตัดตรง ไม่เฉียงสีกรมท่าเข้มติดกระดุมโลหะสีเงินของมหาวิทยาลัย จำนวน ๑ เม็ด ติดเข็มเครื่องหมายมหาวิทยาลัยที่บริเวณอกขวาและปักชื่อ-สกุลด้วยด้ายไหมสีน้ำเงินตัวทึบขนาดความสูง ๐.๘ เซนติเมตร บริเวณอกด้านขวา โดยให้เข็มเครื่องหมายมหาวิทยาลัย อยู่เหนือชื่อ-สกุล ปักดาวด้วยไหมสีน้ำเงินที่ปักเลื้อยด้านซ้ายตามแนวกว้างของปกเสื้อจากด้านนอกเข้ามาด้านใน ตามระดับชั้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ให้ใช้ดาว ๑ ดวง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ให้ใช้ดาว ๒ ดวง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ให้ใช้ดาว ๓ ดวง

๑๓.๒.๔ เข็มขัดและหัวเข็มขัด เป็น เข็มขัดหนังกลับ ขนาดกว้าง ๒.๕-๔ เซนติเมตร หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะเช่นเดียวกับหัวเข็มขัดของมหาวิทยาลัย

๑๓.๒.๕ รองเท้า เป็น รองเท้านักเรียนสีดำ หัวมน หุ้มส้น มีสายรัดหลังเท้า ๑ สาย สูงไม่เกิน ๓ เซนติเมตร

๑๓.๒.๖ ถุงเท้า เป็น ถุงเท้าสีขาวแบบนักเรียน ไม่มีแถบสีและลวดลายให้พับขอบไว้เหนือตาตุ่ม ห้ามใช้ถุงเท้าที่ทำด้วยลูกฟูกชนิดหนา

๑๓.๒.๗ กระเป๋าคือ เป็น กระเป๋านักเรียนตามที่โรงเรียนสาธิตกำหนด

๑๓.๒.๘ ผม ให้ไว้ผมสั้นตามธรรมชาติเฉพาะบุคคล กำหนดให้ไว้ผมสั้นหรือยาวก็ได้ หากไว้ผมสั้นให้มีความยาวจากตึ่งหูต้องไม่เกิน ๓ เซนติเมตร ปลายตรงเสมอกัน สำหรับผมยาวต้องมัดให้เรียบร้อย และผูกโบว์สีขาวเนื้อเรียบ ไม่มีลวดลาย ส่วนผมม้าให้มีความยาวไม่บังคิ้ว หรือตามที่โรงเรียนสาธิตกำหนด และห้ามทำทรงอื่นนอกเหนือจากนี้

๑๓.๒.๙ เล็บ ห้ามนักเรียนไว้เล็บยาวหรือทำสีเล็บที่ผิดไปจากธรรมชาติ

๑๓.๒.๑๐ เครื่องประดับ ไม่อนุญาตให้ใส่เครื่องประดับอื่นใด ยกเว้น นาฬิกาและสร้อยคอพระที่ทำด้วยเงินหรือแสดนเลส ส่วน วัสดุอื่นใดให้อยู่ในดุลยพินิจของโรงเรียนสาธิตจะอนุญาตเป็นกรณีไป

ข้อ ๑๔ เครื่องแบบพลศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย

๑๔.๑ เสื้อพลศึกษา เป็น เสื้อคอโพลีแกนสั้นสีม่วง ตัดเย็บด้วยผ้าที่มีความหนาพอสมควร และมีสาบนหน้าสีม่วงเข้ม มีกระเป๋าดัดอกซ้าย ๑ ใบ ขนาดกว้าง ๘-๑๐ เซนติเมตร และยาว ๑๐-๑๕ เซนติเมตร ขนาดพอเหมาะกับตัวเสื้อ มีตราสัญลักษณ์มหาวิทยาลัยติดกระเป๋าด้านซ้าย

๑๔.๒ กางเกงพลศึกษา เป็น กางเกงวอร์มชายยาวสีกรมท่าเข้ม

๑๔.๓ รองเท้า ให้ใช้รองเท้าผ้าใบสีขาวล้วนชนิดผูกเชือกทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

๑๔.๔ ถุงเท้า เป็น ถุงเท้านักเรียนสีขาวล้วน แบบยาวพับขอบบริเวณข้อเท้าและห้ามใส่ถุงเท้าที่ทำด้วยลูกฟูก

หมวด ๓

การกำหนดวินัยนักเรียน

ข้อ ๑๕ นักเรียนต้องประพฤติตนเป็นพลเมืองที่ดีรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยของสังคม มีความรับผิดชอบต่อสิทธิ์และหน้าที่ของตนเอง เคารพสิทธิ์และหน้าที่ของผู้อื่น มีศีลธรรมและจรรยาบรรณอันดีงาม ไม่ปฏิบัติตนในทางที่เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงและเกียรติคุณของตนเอง บิดามารดา ผู้ปกครอง โรงเรียนสาธิต และมหาวิทยาลัย โดยต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ กฎหมาย หรือคำสั่งของมหาวิทยาลัยและโรงเรียนสาธิตอย่างเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามถือว่ากระทำความผิดวินัยจะต้องได้รับโทษทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๖ นักเรียนจะต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำ ตลอดจนคำตักเตือนของอาจารย์และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ ไม่แสดงกริยากระด้างกระเดื่อง ลบหลู่ ดูหมิ่น เหยียดหยาม หรือกระทำการที่ไม่สมควรประการอื่น

ข้อ ๑๗ นักเรียนต้องรักษาซึ่งชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตน และจะต้องไม่กระทำการหรือมีพฤติกรรมดังกรณีต่อไปนี้ และให้ถือกรณีนี้เป็นการกระทำความผิดวินัย

๑๗.๑ ประพฤติตนผิดศีลธรรมและจรรยาบรรณอันดี

๑๗.๒ ประพฤติตนหมกมุ่นในอบายมุข การพนัน และสิ่งเสพติดทุกชนิด

๑๗.๓ ประพฤติตนโดยจงใจหรือฝ่าฝืนกฎระเบียบของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัย

และกฎหมายบ้านเมือง

๑๗.๔ นำขนบธรรมเนียมหรือวิธีการอันไม่เหมาะสมมาปฏิบัติภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัยจนเป็นที่เสื่อมเสียชื่อเสียง

ข้อ ๑๘ การกำหนดระดับความผิดทางวินัยมี ๓ ระดับ ได้แก่

๑๘.๑ ความผิดขั้นเบา

๑๘.๒ ความผิดขั้นปานกลาง

๑๘.๓ ความผิดขั้นร้ายแรง

การกระทำความผิดในแต่ละระดับให้เป็นไปตามประกาศของโรงเรียนสาธิต

ข้อ ๑๙ การลงโทษนักเรียนอันเนื่องจากการกระทำผิดวินัยมี ๕ สถาน ได้แก่

๑๙.๑ ว่ากล่าวตักเตือนโดยวาจา

๑๙.๒ ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร

๑๙.๓ ทัณฑ์บน

๑๙.๔ ตัดคะแนนความประพฤติ

๑๙.๕ ทำกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ให้นักเรียนทุกคนมีคะแนนความประพฤติ ๑๐๐ คะแนน ตลอดระยะเวลาที่มีสภาพการเป็นนักเรียนในช่วงชั้นนั้น ๆ และนักเรียนที่ถูกตัดคะแนนความประพฤติจะถูกตัดสิทธิ์ตามประกาศของโรงเรียนสาธิต

ข้อ ๒๐ หลักเกณฑ์การลงโทษนักเรียนให้เป็นไปตามระดับความผิดในแต่ละกรณี ดังนี้

๒๐.๑ ความผิดขั้นเบา

๒๐.๑.๑ ความผิดครั้งที่ ๑ ให้ว่ากล่าวตักเตือนโดยวาจาและแจ้งให้ผู้ปกครองทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

๒๐.๑.๒ ความผิดครั้งที่ ๒ ให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรและแจ้งให้ผู้ปกครองทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

๒๐.๑.๓ ความผิดครั้งที่ ๓ ให้ทำทัณฑ์บน ตัดคะแนนความประพฤติ ๕ คะแนน และให้ผู้ปกครองมารับทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

๒๐.๑.๔ ความผิดครั้งที่ ๔ เป็นต้นไป ให้ทำกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตัดคะแนนความประพฤติ ๕ คะแนน และให้ผู้ปกครองมารับทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

๒๐.๒ ความผิดขั้นปานกลาง

๒๐.๒.๑ ความผิดครั้งที่ ๑ ให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรและแจ้งให้ผู้ปกครองทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

๒๐.๒.๒ ความผิดครั้งที่ ๒ ให้ทำทัณฑ์บน ตัดคะแนนความประพฤติ ๑๐ คะแนน และให้ผู้ปกครองมารับทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

๒๐.๒.๓ ความผิดครั้งที่ ๓ ให้ทำกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ตัดคะแนนความประพฤติ ๑๐ คะแนน และให้ผู้ปกครองมารับทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

๒๐.๒.๔ ความผิดครั้งที่ ๔ เป็นต้นไป ให้ทำกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ตัดคะแนนความประพฤติ ๑๐ คะแนน และให้ผู้ปกครองมารับทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

๒๐.๓ ความผิดขั้นร้ายแรง

๒๐.๓.๑ ความผิดครั้งที่ ๑ ให้ทำทัณฑ์บนและตัดคะแนนความประพฤติ ๒๐ คะแนน และให้ผู้ปกครองมารับทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

๒๐.๓.๒ ความผิดครั้งที่ ๒ ให้ทำกิจกรรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและ ตัดคะแนนความประพฤติ ๒๐ คะแนน และให้ผู้ปกครองมารับทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

๒๐.๓.๓ ความผิดครั้งที่ ๓ เป็นต้นไป ให้ทำกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยน พฤติกรรมและตัดคะแนนความประพฤติ ๒๐ คะแนน และให้ผู้ปกครองมารับทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ ๒๑ กรณีนักเรียนกระทำความผิดวินัยขั้นร้ายแรงให้บุคคลผู้ได้รับความเสียหายหรือบุคคล ใดที่พบเห็นการกระทำความผิดดังกล่าวรายงานเป็นลายลักษณ์อักษรต่อผู้อำนวยการโดยเร็ว และ ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและการกระทำผิดวินัยนักเรียนโดยมีผู้อำนวยการ หรือผู้ที่ผู้อำนวยการเห็นสมควรเป็นประธาน รองผู้อำนวยการแต่ละฝ่าย อาจารย์ฝ่ายวินัย อาจารย์ แนะแนว และอาจารย์ที่ปรึกษาของนักเรียนผู้นั้น เป็น กรรมการ รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนหรือ ผู้ที่ผู้อำนวยการเห็นสมควรเป็นกรรมการและเลขานุการ และเจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจการนักเรียน เป็น กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ โดยให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ประธานรับทราบคำสั่งแต่งตั้ง หากไม่แล้วเสร็จให้ขอขยายเวลาการสอบสวนออกไปได้อีกสองครั้ง ครั้งละไม่เกิน ๑๕ วัน

การสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่ มีให้นักเรียนผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้เพื่อให้นักเรียนผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและ นำสืบแก้ข้อกล่าวหา ถ้าฟังได้ว่านักเรียนผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยจริงก็ให้ดำเนินการสอบสวน ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยจึงยุติเรื่องได้ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและ การกระทำผิดวินัยนักเรียนมีอำนาจในการเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสาร พยาน หลักฐาน ที่อยู่ในการครอบครองของบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือออกไปตรวจนอกสถานที่เพื่อหาข้อมูลประกอบการ พิจารณาสอบสวนได้ โดยให้ดำเนินการสอบสวนโดยลับและต้องบันทึกการสอบสวนทุกถ้อยคำทั้งจาก ผู้สอบสวนและผู้ถูกสอบสวน

ข้อ ๒๒ หากพบว่านักเรียนผู้ถูกกล่าวหา มีความผิดจริง การพิจารณาโทษวินัยนักเรียนให้อยู่ ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและการกระทำผิดวินัยนักเรียน โดยเสนอ ความเห็นและรายงานให้ผู้ผู้อำนวยการเป็นผู้สั่งลงโทษ พร้อมแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ถูกลงโทษทราบด้วย

ข้อ ๒๓ ความผิดวินัยนักเรียนในแต่ละระดับให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษนักเรียน ได้แก่

๒๓.๑ ผู้อำนวยการ มีอำนาจสั่งลงโทษในความผิดขั้นร้ายแรง ชั้นปานกลาง และชั้นเบา

๒๓.๒ รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนหรืออาจารย์ฝ่ายวินัย มีอำนาจสั่งลงโทษในความผิดขั้นปานกลางและชั้นเบา

ข้อ ๒๔ นักเรียนผู้ถูกลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์ได้โดยให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ และให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น เว้นแต่ผู้อุทธรณ์จะได้รับบาดเจ็บ หรือเจ็บป่วย หรือพิการจนไม่อาจเขียนหนังสือได้ ให้ผู้ปกครองของนักเรียนผู้ถูกลงโทษกระทำการอุทธรณ์แทนก็ได้โดยต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทธรณ์

ข้อ ๒๕ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษจะต้องยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการประจำภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบคำสั่งนั้น

เมื่อคณะกรรมการประจำได้รับหนังสืออุทธรณ์ให้แต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์ ประกอบด้วยกรรมการประจำหนึ่งคน เป็น ประธาน ตัวแทนอาจารย์ที่คัดเลือกจากที่ประชุมคณะกรรมการประจำ ๒ คน นายกองคํการนักเรียน เป็น กรรมการ และเจ้าหน้าที่ที่คัดเลือกจากที่ประชุมคณะกรรมการประจำ เป็น กรรมการและเลขานุการ พิจารณาเสนอความเห็นให้คณะกรรมการประจำพิจารณาการอุทธรณ์ โดยมติของคณะกรรมการประจำถือเป็นที่สุด

ข้อ ๒๖ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้ที่จะอุทธรณ์อาจขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและการกระทำผิดวินัยนักเรียนได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำหรือคำพยานบุคคลหรือเอกสารอื่นให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการประจำว่าจะอนุญาตหรือไม่ โดยให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สั่งลงโทษว่าจะอนุญาตหรือไม่ขึ้นอยู่กับเหตุผลและความจำเป็นแต่ละกรณีไป

หมวด ๔

การพักอาศัยในหอพักนักเรียน

ข้อ ๒๗ นักเรียนเข้าอยู่หอพักได้เมื่อลงทะเบียนชำระค่าธรรมเนียมตามที่โรงเรียนสาธิตกำหนด

ข้อ ๒๘ นักเรียนที่อยู่หอพักต้องปฏิบัติตามกฎ มาตรการ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของโรงเรียนสาธิตอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๒๙ ให้คณะกรรมการประจำหอพักโรงเรียนสาธิตทำหน้าที่ควบคุมดูแลนักเรียนประกอบด้วยผู้อำนวยการ และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๒ คน ที่เสนอโดยผู้อำนวยการเป็นที่ปรึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน เป็น ประธาน อาจารย์ประจำหอพัก จำนวน ๕ คน และ ผู้จัดการหอพัก เป็น กรรมการ และให้ประธานแต่งตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๐ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศใดที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา
ในโรงเรียนสาธิตแต่โรงเรียนสาธิตยังไม่ได้จัดทำให้นำระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่เกี่ยวข้องกับนิสิต
เท่าที่บังคับใช้ได้บังคับใช้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศ

ข้อ ๓๑ ให้ข้อบังคับนี้ มีผลบังคับใช้กับนักเรียนที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ)

นายกสภามหาวิทยาลัยพะเยา